

Odluka:

VSRH Rev 2273/2013-3

Zbirni podatci

Broj odluke: VSRH Rev 2273/2013-3

Datum odluke: 25.03.2014

Vrsta odluke: Presuda

Vrsta predmeta: Građanski - revizija

Odjel: GRAĐANSKI ODJEL

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Broj: Rev 2273/13-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE PRESUDA

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca Aleksandra Peruzovića predsjednika vijeća, Katarine Buljan članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice, Viktorije Lovrić članice vijeća, Branka Medančića člana vijeća i Marine Paulić članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja A. F. d.o.o. iz Z., zastupanog po odvjetnicima u Odvjetničkom društvu M., J. i M. j.t.d. iz Z., protiv tuženika Odvjetničko društvo Š. i p. j.t.d. iz Z., zastupanog po punomoćniku M. S., odvjetniku u Z., radi isplate, odlučujući o reviziji tuženika protiv presude Županijskog suda u Zagrebu broj GŽ-720/13-2 od 4. lipnja 2013., kojom je potvrđena presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj P-14517/10-19 od 30. studenoga 2012., u sjednici održanoj 25. ožujka 2014.,

presudio je:

Revizija se odbija kao neosnovana.

Tužitelju se ne dosuđuje trošak sastava odgovora na reviziju.

Obrazloženje

Presudom Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj P-14517/10-19 od 30. studenoga 2012. ukinut je platni nalog sadržan u toč. I. rješenja o ovrsi javnog bilježnika V. Š. iz Z. broj Ovr-58/08 od 11. ožujka 2008. u cijelosti, te je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos 87.884,18 EUR-a u kunsnoj protuvrijednosti s pripadajućom zateznom kamatom počev od 26. srpnja 2005. do isplate, kao i isplatiti tužitelju iznos 40.915,74 kn na ime parničnih troškova.

Presudom Županijskog suda u Zagrebu broj GŽ-720/13-2 od 4. lipnja 2013. potvrđena je prvostupanjska presuda, te je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu mu troškova sastava odgovora na žalbu.

Protiv drugostupanjske presude tuženik je podnio reviziju pobijajući je iz razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka, te pogrešne primjene materijalnog prava, predloživši ukidanje obje nižestupanjske presude i vraćanje predmeta prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, odnosno njihovo preinačenje odbijanjem tužbenog zahtjeva.

Tužitelj je odgovorio na reviziju tuženika predloživši njezino odbijanje.

Revizija nije osnovana.

Postupajući prema odredbi čl. 392.a) st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13 – dalje: ZPP) Vrhovni sud Republike Hrvatske je u povodu revizije tuženika ispitao pobijanu presudu samo u onom dijelu u kojem se ona pobija revizijom i samo u granicama razloga određeno navedenih u reviziji.

Neosnovano se u reviziji prigovara bitnoj povredi odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a pošto pobijana presuda upravo sadrži razloge o svim činjenicama odlučnim za ovaj spor, a koji razlozi su jasni i međusobno ne proturječe, tako da je presuda jasna i može se ispitati.

Revizijski pak navodi kojima se osporavajući zakonitost pobijane presude prigovara pravilnosti ocjene izvedenih dokaza, te ujedno vrši njihova preocjena, sadržajno su prigovori činjenične naravi i kao takvi nedopušteni u revizijskom stupnju postupka kao što je ovaj, sve u smislu odredbe čl. 385. ZPP-a.

Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu mu kunske protuvrijednosti iznosa 87.884,18 EUR-a na ime dospjelog dugovanja s osnova kupoprodajnog ugovora o kupnji nekretnina sklopljenog između pravnog prednika tužitelja i D. Š., a za koje da tuženik solidarno odgovara u smislu odredbe čl. 452. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj: 53/91, 73/91, 3/94, 7/96, 112/99, 129/00 i 88/01 – dalje: ZOO).

Prema toj odredbi osoba na koju prijeđe na temelju ugovora neka

materijalna cjelina pojedinca ili građanske pravne osobe ili dio te cjeline odgovara za dugove koji se odnose na tu cjelinu, odnosno na njezin dio pored dotadašnjeg imaoca i solidarno s njim, ali samo do vrijednosti njezine aktive.

Nižestupanjski sudovi su polazeći od nespornih, te onih u postupku utvrđenih činjenica:

- da je Ugovorom o kupoprodaji GP broj 06/01 OC-1 od 4. listopada 2001. D. Š. kupio od H. A.-A. C. d.o.o., a čiji pravni sljednik je tužitelj, stan i dva parkirna mjesta u garaži ukupne površine 164,34 m² u zgradi na adresi ..., Z. za cijenu tadašnjih 803.221,00 DEM, te je ugovorena dinamika plaćanja ugovorene cijene u skladu s čim

- da je D. Š. uplatio tužitelju: 16. studenoga 2001. iznos 43.781,52 DEM (protuvrijednost 167.139,86 kn); 31. prosinca 2001. iznos 22.385,14 EUR-a (protuvrijednost 167.139,86 kn); 13. prosinca 2002. iznos 203.890,22 EUR-a (protuvrijednost 1.521.467,18 kn); odnosno prijevodom (kompenzacijom) izvršenim: 24. svibnja 2004. podmireno 8.186,78 EUR-a (protuvrijednost 61.000,00 kn); 28. listopada 2004. podmireno 14.758,09 EUR-a (protuvrijednost 111.276,00 kn); 28. listopada 2004. podmireno 8.557,31 EUR-a (protuvrijednost 64.522,14 kn); 26. srpnja 2005. podmireno 38.666,19 EUR-a (protuvrijednost 284.196,47 kn), te cesijom izvršenom 16. studenoga 2004. podmireno 7.740,86 EUR-a (protuvrijednost 59.024,02 kn), nakon čega da je kao nepodmiren ostao iznos 87.884,18 EUR-a,

- da je društvenim ugovorom o osnivanju odvjetničkog društva sklopljenog između odvjetnika D. Š. i odvjetnice M. M. 4. prosinca 2005., solemniziranog kod javne bilježnice Lj. H. M. pod brojem OU-829/2005 osnovano odvjetničko društvo čija tvrtka glasi: Š. i p., sa sjedištem u Z., ..., kojim društvenim ugovorom

- da je odvjetnik D. Š. kao jedan od članova – osnivača tog društva kao svoj ulog u društvo uz vlastiti rad, te pravo zastupanja vlastitih stranaka procijenjene vrijednosti 3.000.000,00 kn, dao na uporabu kao svoj ulog u društvo cjelokupnu materijalnu imovinu svog postojećeg odvjetničkog ureda pobliže utvrđenu popisom koji je u privitku društvenog ugovora i čini njegov sastavni dio, ukupne knjigovodstvene vrijednosti procijenjene na iznos 4.000.000,00 kn, kao i

- da je 4. prosinca 2005. D. Š. dao izjavu zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Zagrebu zavedenu pod brojem Z-15685/06 kojom je dozvolio da se u zemljišnim knjigama tog suda, a na temelju društvenog ugovora o osnivanju odvjetničkog društva od 4. prosinca 2005. upiše pravo vlasništva na nekretninama na ime i korist Odvjetničkog društva Š. i p. iz Z., ..., uz ostalo i na nekretninama na adresi ..., u naravi stan, spremište i dva garažna parkirna mjesta, nakon čega

- da je na tim nekretninama u zemljišnim knjigama upisano Odvjetničko društvo Š. i p. kao vlasnik, kao i

- da je 20. travnja 2007. tužitelj izdao potvrdu o stanju računa na

dan 31. ožujka 2007. glede kupca D. Š., u kojoj je evidentirano stanje duga u iznosu 87.884,18 EUR-a, koja potvrda je 2. svibnja 2007. potpisana od člana Odvjetničkog društva Š. i p., M. M.

prihvatili tužbeni zahtjev tužitelja pravilno ocijenivši da je tuženik pasivno legitimiran u ovom sporu, te ujedno solidarno odgovoran za isplatu dospjele tražbine tužitelja sve u smislu odredbe čl. 452. ZOO-a, a koja obveza da nije zastarjela.

Pri tome se u pobijanoj presudi izražava pravno shvaćanje da je podmirenjem dijela dospjele obveze s osnova kupoprodajne cijene nekretnina ugovorene ugovorom o kupoprodaji GP br. 06/01 OC u vidu prijeboja i cesije došlo do prekida tijekom zastare utužene tražbine, sve s obzirom na zastarni rok propisan odredbom čl. 374. ZOO-a, te datum podnošenja tužbe u ovom sporu.

Nije u pravu tuženik kada i dalje u reviziji ustraje u prigovoru zastare.

Odredbom čl. 387. st. 1. ZOO-a propisano je da se zastara prekida kada dužnik prizna dug.

Odredbom stavka 2. tog članka propisano je da se priznanje duga može učiniti ne samo izjavom vjerovniku nego i na posredan način kao što su davanje otplate, plaćanje kamata, davanje osiguranja.

Kod činjenice da je D. Š. otplatu ugovorene cijene kupljenih nekretnina vršio prijebojem (kompenzacijom) svojih dospjelih novčanih potraživanja koje je on imao prema tužitelju, pri čemu je u izjavama o prijeboju bilo izričito naznačeno da se prijeboj vrši s dospjelim iznosima iz ugovora o prodaji GP br. 06/01 OC-1 u cilju otplate stana, onda se ne može nego zaključiti kako su takve izjave o prijeboju ujedno, na posredan način i sadržavale izjavu o priznanju duga tužitelju s osnova kupnje nekretnina, a time dakle i imale učinak prekida tijekom zastare ove tražbine tužitelja.

Kako je zadnja otplata dijela duga s osnova kupoprodajne cijene nekretnina izvršena 26. srpnja 2005. u kojoj je posredno sadržano i priznanje duga tražbine s osnova kupoprodajne cijene nekretnina na temelju ugovora GP br. 06/01 OC-1, a tužba u ovoj pravnoj stvari podnesena 6. ožujka 2008., nužno je zaključiti kako je tužba podnesena unutar zastarnog roka.

S tim u svezi treba primijetiti da se pitanje zastare u ovom sporu ne može ocjenjivati kroz odredbu čl. 374. ZOO-a, a kako je to međutim pogrešno smatrao drugostupanjski sud, već kroz odredbu čl. 371. ZOO-a. Naime, odredba čl. 374. ZOO-a uređuje pitanje zastare međusobnih potraživanja pravnih osoba iz njihovih ugovornih odnosa glede prometa roba i usluga, što ovdje nije slučaj, pošto utužena dospjela tražbina je rezultat ugovornog odnosa tužitelja i fizičke osobe D. Š., a ne ugovornog odnosa tužitelja i tuženika (pravne osobe), pri čemu odgovornost tuženika za dospjelu nepodmirenu tražbinu proizlazi iz odredbe čl. 452. ZOO-a, što u ovom stupnju postupka više nije sporno (u tom pravcu revident ne prigovara drugostupanjskoj presudi).

Stoga se na ovaj slučaj ima primijeniti opći petogodišnji zastarni

rok iz čl. 371. ZOO-a, a kada zakonom nije propisan neki drugi zastarni rok za tražbinu s osnova kupoprodajnog ugovora.

Kako je tužba podnesena unutar petogodišnjeg zastarnog roka, to je ovaj prigovor neosnovan, zbog čega je reviziju trebalo odbiti, sve na temelju odredbe čl. 393. ZPP-a.

Tužitelju nije priznat trošak sastava odgovora na reviziju, pošto tako poduzeta parnična radnja od strane tužitelja nije bila od utjecaja pri donošenju odluke povodom revizije tuženika.

U Zagrebu, 25. ožujka 2014.

Predsjednik vijeća:
Aleksandar Peruzović, v.r.